

Slavnost Nejsvětější Trojice C

*Víme přece, že soužení plodí vytrvalost.
Vytrvalost osvědčenost, osvědčenost naději.
Naděje však neklame. (Řím 5,3-5)*

První čtení

Příslaví 8,22-31

Toto praví Boží Moudrost: "Hospodin mě vlastnil na počátku svých plánů, od pradávna před svými skutky. Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve než povstala země. Než byly propasti, jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve než byly zaklíněny hory, před pahorky jsem se narodila, dříve než učinil zemi a shromáždění vod, první hroudy země. Byla jsem tam, když rozpínal nebesa, když nad propastí vyměřoval obzor, když na výsostech upevňoval oblaka, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když upevňoval základy země, tu jsem u něho přebývala jak nejmilejší dítě, den co den jsem byla jeho potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi."

Druhé čtení

Římanům 5,1-5

(Bratři a sestry!) Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) naději. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Evangelium

Jan 16,12-15

Ježíš řekl svým učedníkům: "Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do

celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí."

K zamyšlení

V neděli po letnicích slaví církve slavnost Svaté Trojice. Pro mnohé je tato slavnost zcela nepochopitelná, pro některé znamená teologickou spekulaci, pro další je to i jakási urážka lidského intelektu. Jak může znamenat $1 = 3$ nebo $3 = 1$?

$1 = 3$ nebo $3 = 1$ – tato představa nám dává tušit, že se během této slavnosti jedná především o oslavu společenství, společenství s Bohem a především o společenství v Bohu samotném. My křesťané a křesťanky věříme v jednoho Boha, který znamená společenství, vztah, komunikaci a lásku. V Boha, který je neustálé výměnné, dynamické a pohybující se jsoucno. Je to Bůh vnitřního pohybu, tento trojjediný Bůh, proti vší strnulosti, nepohyblivosti, neměnnosti a umíněnosti našeho lidského myšlení a našich dogmat. My lidé jsme byli pováni do tohoto společenství vzájemné lásky a spojení, kterým je Bůh. Tuto nabídku bychom měli přijmout jako Boží dar, abychom vnitřně zůstali pohybliví, abychom vzali na vědomí a pocítili změny a odpory v nás samotných, abychom v nás nechali působit různorodost. Správné pokusy o vysvětlení, ale stále jaksi nedostatečné. Snad to má být tak, že svátkem Svaté Trojice je otázka Boží podstaty zodpovězena, ale ne úplně vysvětlena, aby Boží nedotknutelnost zůstala zaručena. Možná je smyslem této vnitřní pravdy, která překračuje představy našeho lidského chápání, které chce naše bytí nechat otevřené, že Boha nemůžeme porovnat, zkategorizovat a definovat (= ohraničit) naší omezenou lidskou schopností porozumět. Nejsme snad pozváni, abychom na této slavnosti zostřili ty smysly, které nám Bůh jako všem druhým v našem životě nechá zakoušet? Neměli bychom snad mít náš rozum, na který se především odvolává a spoléhá náš západní svět, na pozoru před tou skutečností, která přesahuje naše lidské chápání a umlčet ho, jelikož naše myšlení je vždy jednostranné a věčně v nebezpečí, že si bude chtít Boha podmanit?

Mnoho velkých církevních postav minulosti chápalo toto tajemství podobným způsobem: radili, abychom o Bohu nemluvili, ale o Něm a před Ním mlčeli. Není to žádná náhoda, že svátek Svaté Trojice následuje po třech nejdůležitějších svátcích církevního roku – vánocích, velikonocích a letnicích.

Jsou to ty svátky, které obsahují dimenzi trojjediného Boha: Na vánoce oslavujeme Boha, který se k nám sklání jako otec a matka – aby se postaral o naši spásu. Na velikonoce oslavujeme Boha, který je vzkříšen v mrtvých ve svém synu a tím pro nás vítězí nad vším pomíjivým a nad smrtí. Během seslání Ducha svatého oslavujeme Boha, který v Duchu působí všude ve světě.

Na slavnost Svaté Trojice jsme pozváni, abychom s hlubokou úctou setrvali před Bohem, který se tak nádherným a různorodým způsobem stal součástí našeho světa – pro naši spásu.